

[Indenrigsministeren.]

kommende er kommet i. Det ærede Medlem vil se, at naar man ikke ved Lovgivningen vil knæsette Hjælpekassehjælpen som den fortløbende Hjælp, den hidtil for mange Mennesker har været, og som man i mange Kommuner har gjort den til, men holde sig til det, som er Hjælpekasselovens Ord i § 1, og som ogsaa findes her i Forslaget, til kun at yde midlertidig Støtte, saa er Vanskelighederne her ikke helt ubetydelige.

Det ærede Medlem spurgte saa, hvorledes Karantænebestemmelserne i Loven skulde forstaas. Disse Bestemmelser, som det ærede Medlem betegnede saaledes, er dem, der fastsætter, for hvilken Tid en Person er udelukket fra at faa Hjælpekassehjælp, naar han indenfor visse Tidsrum har faaet Hjælp af en vis Størrelse. Det ærede Medlem bad om Oplysning om, hvorledes disse Bestemmelser skulde forstaas, og derefter skildrede det ærede Medlem, hvorledes han forstod dem. Derefter har jeg intet at oplyse det ærede Medlem om, thi den Forstaaelse, det ærede Medlem har erhvervet sig, er fuldkommen rigtig; og det er jo heller ikke underligt, for Lovforslaget er jo paa dette Punkt fuldstændig klart.

Det ærede Medlem var imidlertid af den Opfattelse, at disse Bestemmelser vilde virke alt for stærkt; det ærede Medlem mente, at man her gik alt for vidt. Nu vel, om dette Spørgsmaal kan vi forhandle som i det hele taget om alle Spørgsmaal i Forslaget; men en Bestemmelse maa der være, som udelukker fra, at man Aar ud og Aar ind kan have Understøttelse fra Hjælpekassen som et mere eller mindre væsentligt Led i sin Økonomi. Det kan ikke være saaledes, at en Person Aar ud og Aar ind, f. Eks. hver tredie Maaned, kan gaa hen og hente sin Husleje i Hjælpekassen. Hjælpekasselovgivningen tillader aldeles ikke en saadan systematisk Udnyttelse af de Bevillinger, som Kommunalbestyrelserne giver Hjælpekasserne.

Derfor, Karenstider er fornødne; Karantænebestemmelser, som det ærede Medlem kalder dem, kommer man ikke udenom, hvis man gennem selve Lovens Indhold vil give et virkeligt Bidrag til at hemme Misbrug og støtte Hjælpekassebestyrelsens Medlemmer i, at saadanne ikke kan finde Sted.

Det ærede Medlem erklærede derefter, at disse Bestemmelser for saa vidt var overflødige, som man kunde overlade det til Hjælpekassens Bestyrelse, om den vilde

indføre saadanne Regler; og her tænker det ærede Medlem vel nærmest paa dette, at den vedkommende, der ønskede Hjælpekassehjælp, skulde have været mindst 6 Maaneder i vedkommende Kommune, og at Kommunalbestyrelsen, hvis Talen var om Arbejdsløshed som Trangsarsag, kunde fastsætte endnu længere Frister.

Det ærede Medlem mente, at saadanne Bestemmelser praktiserede man rundt om. Og det er jo muligt, man gør det; det er muligt, at sidste Vinters Vanskeligheder og den Tendens til at søge ind til Byerne, som hos mange maaske er opstaaet, har tvunget Hjælpekassebestyrelserne til at disponere saaledes, som det ærede Medlem her har skildret. Men jeg maa jo rigtignok sige, at i den nugældende Lov findes der egentlig ingen Støtte for en saadan Handling (*Hækkerup*: Men det er tilladt!). Ja, for saa vidt er det tilladt, som det ærede Medlem maaske hævder den Grundsætning, at hvad der ikke er absolut forbudt, det er tilladt. Men Hjælpekasselovens Forudsætning har dog hidtil været denne, at man i Hjælpekassebestyrelsen har at behandle den enkelte Andrager om Støtte ganske paa samme Maade, enten han saa er hjemmehørende det ene Sted eller det andet, enten han har opholdt sig i den ene eller i den anden Kommune i den seneste Tid.

Det er Forudsætningen, og derfor har Hjælpekasselovgivningen heller ikke hidtil indeholdt nogen som helst Bestemmelse om den vedkommendes Hjemhørighedsforhold saa lidt som nogen Bestemmelse om Refusion fra Forsørgelseskommunen. Jeg skal ikke hermed have udtalt nogen Kritik af de Hjælpekassebestyrelser, som har handlet paa den Maade, men blot sige til det ærede Medlem, at dette, at man har handlet saadan uden nogen Hjemmel i Loven, ikke er nogen Begrundelse for, at man ikke skal søge at skaffe en saadan Hjemmel, hvis man i øvrigt mener, at det er rimeligt, at et saadant Hensyn tages, idet der træffes Afgørelse af, hvorvidt der skal tildeles vedkommende Hjælp, og hvilken Hjælp han muligt skal have.

Samtlige ærede Ordførere har været inde paa en Omtale af andre Bestemmelser i Loven, bl. a. har alle udtalt en vis Sympati for Bestemmelsen i Lovforslagets § 5 om at udvide Hjælpekassebestyrelsen med 2 Medlemmer, valgte af Kommunalbestyrelsen; om den maaske skal have et større Medlemstal i de større Byer, eller om man maaske, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup antydede, helt skulde forlade det direkte Valg